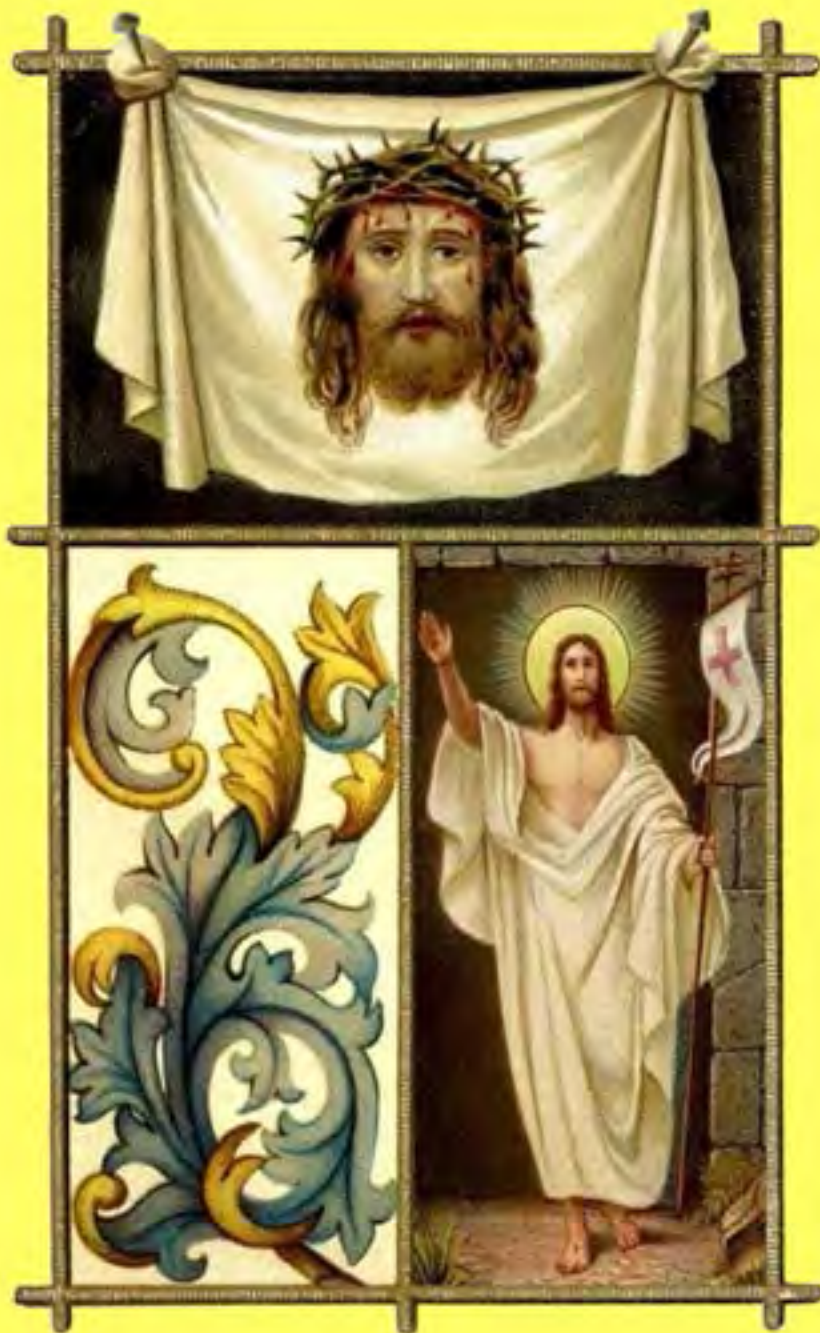

Informatieblad

Geachte Lezers,

Zo ontzaglijk is de weldaad van ons H. Doopsel, dat een waar katholiek er vroom en trouw de gedachtenis van bewaard! Zijn we ook niet uit dankbaarheid tegenover God verplicht bij dit moment van de goddelijke omhelzing stil te staan?

Laten wij met Pasen gemeenschappelijk de verjaardag van ons H. Doopsel vieren uit dankbare liefde enerzijds en anderzijds om nog dieper in ons heilig geloof verankerd te raken. Zien wij daarom nu al uit naar de hernieuwing van onze doopbeloften tijdens de Paaswake! Hoewel het Doopsel slechts eenmaal ontvangen kan worden, is de hernieuwing naar zijn wezenlijke inhoud mogelijk wegens het wezen en bestaan van het geheimzinnige doopmerkten, dat onuitwisbaar onze ziel siert. Door deze uiterlijke, openbare daad zullen we blijk geven van onze trouw aan de verrezen Christus, die voor onze verlossing Zijn leven heeft geschonken.

Juist vóór dit plechtig moment van onze hernieuwing herinnert de Kerk ons de onderrichting van de H. Apostel Paulus hieromtrent (*Rom. 6, 4-11*), namelijk dat wij allen door het Doopsel begraven zijn in Christus' dood en ook allen met Hem verrezen; dat we met Zijn genade onze ontregelde natuur moeten en kunnen versterven, opdat we niet zondigen, wat in zekere zin betekent met Christus gekruisigd te zijn. Afgestorven aan de zonde, mogen wij nog slechts leven voor God in Christus.

De Vasten, de voorbereidingstijd van gebed, boetedoening en goede werken brengt ons tot een vruchtbare hernieuwing, waarbij de verzaking aan Satan, zonde en wereld een geweldig versterkend effect heeft op onze trouw aan God en Zijn Kerk. Tot de boetedoening behoort ook het ontvangen van het H. Sacrament van de Biecht. Hoe geestelijk verfrissend is dan in de Paasnacht de besprenkeling met het nieuwe Paaswater! We kunnen dit alles vergelijken met hetgeen Paulus in zijn tweede brief aan bisschop Timotheüs (*1,6*) bedoelt: de genadegave van God, die in ons als het ware als een vonkje onder de as gloeit, weer tot gloed, tot leven aanblazen, zodat het weer flink oplaait.

Mocht u verhinderd zijn om aan de Paaswake deel te nemen, kunt u zelf met Pasen in de kerk of zo nodig thuis ook uw doopbeloften hernieuwen en daarop het kruisteken maken met Paaswater of Wijwater. U kunt zelfs de besprenkeling tijdens het Vidi Aquam afwachten. Het Paaswater zal na de wake weer klaar staan en ook de nodige lege flessen om het mee naar huis te kunnen nemen. Vergeten we niet dat iedere zondag de kleine Paasdag van onze Heer is!

Ik wens u veel zegen voor de resterende vasten- en komende passietijd en alvast een Zalig Pasen!

Pater Carlo de Beer

Katholieke Catechismus

over de kerkelijke crisis
derde oplage, 2012

Door P. Matthias Gaudron

Mededeling van de Redactie

De maand maart is toegewijd aan de H. Jozef, patroon van de Rooms-katholieke Kerk. Deze maand, juist 50 jaar na het verschijnen van de Nederlandse “Nieuwe Katechismus”, beginnen we in dit Informatieblad met de publicatie van de Nederlandse vertaling van de “Katholischer Katechismus zur kirchlichen Krise” van Pater M. Gaudron. We danken hem voor zijn toestemming tot vertaling! Dank ook aan de vertaler!

Ten geleide

*“Dit nu is het eeuwige leven,
dat zij U kennen, de enig waarachtige God,
en Hem, die Gij hebt gezonden, Jezus Christus.”
(Jh. 17, 3)*

Iedere keer, wanneer de waarheid in de stormen van de tijd op een bijzondere manier in het gedrang geraakte, grepen theologen, daartoe aangezet door de Heilige Geest, naar de pen en schreven verhandelingen tot haar verdediging. Want de dwaalleer tast altijd als een kankerger-

zweel het Lichaam van Christus aan, verzwakt en vervalst het geloof, zet zielen op een dwaalspoor en brengt hun eeuwig heil in gevaar. De mens kan slechts door de waarheid, de christen door het geloof leven (vgl. *Rom. 1, 17*), nooit door dwaling en nooit door leugen.

Wat lag er dan in onze tijd van modernisme, van dubbelzinnigheden en liberale drogredenen meer voor de hand, dan een catechismus te schrijven over de om zich heen grijpende kerkcrisis, die op de eerste plaats een crisis van filosofie en theologie is, een crisis van geloofsonderricht en geloofsbeleving? Hieruit resulteert dan de crisis van de moraal, van het hele kerkelijke leven (liturgie, priesterlijk en kloosterleven, roeping, eucharistische en mariale vroomheid, e.d.), van discipline, de ineenstorting van de bisdommen en parochies. Tot de dienst van de waarheid hoort nu eenmaal de vaak ondankbare taak om de fouten en om de bedriegers met naam en toenaam aan te wijzen. Alleen op deze manier kan de Kerk saneren, alleen op deze manier ontkomen de gelovigen aan de verwarring en de besmettelijke, om zich heen grijpende dwaallerende geest. God heeft Zijn priesterschap immers ingesteld om “uit te roeien en af te breken, om te vernielen en te verwoesten, om op te bouwen en te planten”. (*Jer. 1, 10*)

Men leze onbevooroordeeld de nuchtere observatie van de stand van zaken in dit boek over de nieuwe liturgie, over het oecumenisme en de geloofsvrijheid, over de schuldvraag van de kant van pausen en bisschoppen tijdens en na het Tweede Vaticaans Concilie en men zal de

redelijkheid van de gegronde vragen en antwoorden moeten inzien. Hier worden geen privé-meningen voorgeschoteld of koene theorieën ontworpen. Hier worden de vernieuwingen in het licht van de overgeleverde leer van de Kerk onderzocht. Moge daarom de “Katholieke Catechismus over de kerkelijke crisis” in een grote lezerskring worden begroet en krachtig bijdragen tot de overwinning over deze crisis. Zijn auteur verdient dank voor deze dienst aan de waarheid, aan de zielen, aan de heilige roomse en katholieke Kerk.

“Zo gij in Mijn woord volhardt, zijt gij waarlijk Mijn leerlingen, dan zult gij de waarheid kennen en de waarheid zal u bevrijden.” (*Jh. 8, 31* e.v.) Zijn woord is eeuwig geldig, want het is goddelijk.

Pater F. Schmidberger 40 jaar priester van de Priesterbroederschap St. Pius X

Jaidhof, Sacramentsdag, 29 mei 1997

*P. Franz Schmidberger
Eerste Assistent van de Priesterbroederschap St. Pius X
(Ter gelegenheid van het verschijnen van de eerste druk van de Duitse uitgave)*

De Kerk in crisis

1. Is de Kerk in crisis?

Men zou blind moeten zijn om niet te zien, dat de katholieke Kerk in een ernstige crisis verkeert. In de zestiger jaren, vooral tijdens het Tweede Vaticaans Concilie, hoopte men nog op een nieuwe bloeiperiode voor de Kerk, maar het tegendeel is helaas werkelijkheid geworden. Duizenden priesters hebben sindsdien hun ambt neergelegd en duizenden religieuzen, mannen en vrouwen, zijn teruggekeerd in het wereldse leven. Nieuwe roepingen zijn er, tenminste in Europa en Noord-Amerika, maar heel weinig, zodat al talloze priesterseminaries en kloosters moesten worden gesloten.

Veel pastorieën staan leeg, en kloosterorden moesten hun scholen, ziekenhuizen en bejaardenhuizen opgeven. “De rook van Satan is door een of andere kier in

de Tempel van God binnengedrongen,” klaagde daarom paus Paulus VI op 29 juni 1972.¹

De crisis is inmiddels zo ver gevorderd, dat paus Benedictus XVI in zijn brief van 10 maart 2009 aan alle bisschoppen ter wereld schrijft, dat hij het geloof in de God van de Bijbel in “grote delen van de wereld” ziet “doven als een vlam die geen voeding meer vindt”.

De Franse filosoof en schrijver Jean Guitton, een vriend van Paulus VI en lid van de Académie Française, gaf het uitblijven van de verhoopte vruchten van Vaticaan II volmondig toe: “Ik herinner mij, dat ik met mijn artikelen en mijn innengingen wilde uitleggen, dat na het concilie geestelijke roepingen in aantal en bezieling zouden toenemen, zo ook

Pastoraal Concilie Noordwijkerhout 1968

de bekeringen, en dat het geloof van de katholieken weer doorleefd zou worden en zich zou verdiepen. Het tegendeel is geschied, en wel dermate, dat ik tijdens een gesprek hierover met Paulus VI zag, hoe hij in de war raakte.”²

Afvalligheid van het priesterschap

De Duitse Professor Georg May schrijft: “Volgens een artikel van Fabrizio de Santis in de “Corriere della Sera” van 25 september 1971 hebben zich in Italië in de laatste acht jaar ongeveer 7.000 à 8.000 priesters afgekeerd van het priesterschap. In de gehele Kerk hebben zich tussen 1962 en 1972 naar men zegt 21.320 priesters laten laïceren. In dit aantal zijn degenen, die geen prijs stellen op een officiële laïcering, niet begrepen.”³ In de hele Kerk zouden tussen 1967 en 1974 30.000 à 40.000 priesters hun heilig beroep hebben opgegeven. Deze catastrofale ontwikkelingen kunnen hoogstens worden vergeleken met de z.g. reformatie in de 16e eeuw.

Leadership conference of women religious in de V.S. 1963

Kloosterroepingen

Voor de toestand bij de kloosterzusters wordt verwezen naar het volgende voorval, dat kardinaal Ratzinger vertelt en dat hij kenschetst als een “exemplarisch geval”. Quebec, de Frans sprekende provincie van Canada, was tot het begin van de zestiger jaren de regio met de meeste kloosterzusters. “Tussen 1961 en 1981 is het aantal kloosterzusters ten gevolge van uitreden, overlijden en gebrek aan opvolgers van 46.933 gedaald naar 26.294. Een vermindering dus van ongeveer 44% en het einde is nog niet in zicht. Nieuwe roepingen zijn in dezelfde periode met ongeveer 98,5% teruggelopen. Daar komt nog bij, dat het merendeel van de overblijvende 1,5% niet uit zeer jonge lieden bestaat, maar uit ‘late roepingen’, zodat op grond van een eenvoudige kansberekening alle sociologen het eens zijn over een duistere, maar objectieve prognose. Binnenkort ... zullen de vrouwelijke kloosterorden, zoals wij die kennen, in Canada, slechts een herinnering zijn”.⁴

Dezelfde conferentie van vrouwelijke religieuze oversten in de V.S. 2014

De vooruitzichten zijn geenszins verbeterd. Het jaar 2004 liet b.v. een diepterecord zien bij de priesterkandidaten in Duitsland. De Duitse priesterseminaries en kloosterorden noteerden toen slechts 210 nieuwkomers. In de jaren 1995 tot 2008 lag dat aantal steeds rond de 240. In 1986 waren het er nog 727.⁵ Daarbij verlaten velen het seminarie weer, en veel priesters geven hun priesterschap vaak na korte tijd weer op.

Zondags misbezoek

Nog maar een kleine minderheid van de katholieken leeft het gebod na van de bijwoning van de H. Mis. In Duitsland was het in 2008 13,4%. (in 1990 nog 21,9%). Omdat in de meeste parochies bijna alleen oudere mensen te vinden zijn, kan men wel uitrekenen, dat de katholieke Kerk over twintig jaar in Duitsland er niet meer zal zijn. Nog onrustbarend zijn de verhoudingen in Frankrijk. Volgens een studie over de ontwikkeling van de Kerk in Frankrijk in de laatste decennia, die het dagblad "La Croix" opdroeg aan het instituut voor opinieonderzoek "IFOP", gingen in 2006 precies 4,5% van de katholieken regelmatig naar de Mis. Daarbij was 65% van de praktiserende katholieken ouder dan 50 jaar. Jaarlijks verlaten duizenden de Kerk. Bijzonder verontrustend is het, dat het vooral jongere mensen zijn, die de Kerk de rug toekeren. Van de 93.000 katholieken, die in Duitsland in 1989 de Kerk verlieten, was 70% jonger dan 35 jaar. Van 1990 (het jaar van de eenwording) tot 2004 lag het getal van de kerkverlaters ieder jaar rond de 100.000 (met als dieptepunt 1992 met 192.766). Van 2005 tot 2007 daalde dit getal kort-

Sloop St. Michaëlskerk Zwolle, 1965

stondig, wat waarschijnlijk met de keuze van de Duitse paus samenhangt, maar in 2008 waren het er weer 121.155. Daarbij waren meestal niet haat of boosheid het motief van de uittreding, maar simpelweg onverschilligheid. De Kerk heeft de mensen niets meer te zeggen, ze heeft geen betekenis meer in het leven van de mensen en daarom vertrekt men, bijvoorbeeld om de kerkbelasting uit te sparen. Volgens een groots opgezette studie van de Bertelsmann-Stichting "Godsdienstmonitor 2008" heeft ieder zesde kerklid dermate zwak uitgesproken religieuze overtuigingen, dat ze door de schrijvers van deze studie als atheïstisch werden aangemerkt. De katholieke godsdienst is regelrecht op weg om de godsdienst van een kleine minderheid te worden. Duitsland loopt, volgens een uitspraak van Karl Rahner, het gevaar een "heidens land met een christelijk verleden en christelijke restanten" te worden. Hetzelfde geldt voor de meeste, eens christelijke, landen.

(Opmerking van de Redactie: voor de statistieken in Nederland en België willen wij verwijzen naar het Informatieblad nr. 247 van maart/april 2010)

2. Is deze crisis een geloofscrisis?

Het christelijke geloof is zonder twijfel aan het afnemen. De principiële christelijke waarheden zoals het geloof in God, de Godheid van Jezus Christus, de hemel, het vagevuur en de hel worden steeds minder geloofd. Daarbij is het bijzonder alarmerend, dat deze geloofsartikelen zelfs door degenen ontkennd worden die katholiek willen zijn en regelmatig de eredienst bezoeken. De verdedigers van het concilie berekenen de teruggang van de getallen met de veronderstelling, dat het zonder de conciliaire hervormingen nog erger zou zijn geweest. Over een “wat, als?” kan men natuurlijk alleen maar bespiegelingen houden. Feit is echter, dat de huidige katholieken in de meerderheid niet meer het katholieke geloof bezitten.

Een paar cijfers mogen dit bevestigen. Na een enquête van het weekblad “der Spiegel”⁶ in 1992 geloofden in West Duitsland maar 56% aan het bestaan van God, 30% aan Zijn almacht, 30% aan de erfzonde, 29% dat Jezus de Zoon van God is, en 24% aan het bestaan van de hel. Wanneer men recent een nieuwe belangstelling voor geloof en godsdienst meent te moeten waarnemen, dan gaat het daarbij meestal niet om een kerkelijk gefundeerd geloof. Onder Duitse jongeren (18 tot 29 jaar) is weliswaar het geloof in de verrijzenis en een leven na de dood volgens de studie van de Bertelsmann-Stichting (2008) wijd verbreid – 41% van de jongeren gelooft in een voortzetting van het menselijk bestaan na de dood – maar de bereidwilligheid tot

godsdienstige rituelen, zoals bijvoorbeeld tot bidden, komt relatief zwak tot uiting, en een kwart van de ondervraagden in deze leeftijdsgroep denkt, dat men zich uit verschillende godsdiensten zijn eigen geloof zou moeten samenstellen.

Ook onder de katholieken is de toestand catastrofaal. In het fundamentele dogma van de werkelijke opstanding van Jezus Christus geloofden in 1992 slechts 43% van hen. Zelfs onder de zondagse kerkgangers geloofden slechts 55% aan de maagdelijke geboorte van Jezus en slechts 44% van hen hield de paus voor onfeilbaar. Het gemiddelde was bij alle katholieken natuurlijk nog lager. Hier geloofde 32% van hen in de pauselijke onfeilbaarheid. In Frankrijk dacht volgens de hiervoor genoemde studie, 63% van de weinige praktiserende katholieken, dat alle godsdiensten hetzelfde zijn.

Hierin openbaart zich de enorme omvang van de crisis: het zijn er niet alleen steeds minder, die zich tot de Kerk rekenen, maar ook de meerderheid van degenen, die officieel nog lid zijn van de Kerk, bezit niet het katholieke geloof! Wie, al is het maar één geloofswaarheid ontkent, verliest het geloof, want het geloof is een geheel en moet in zijn geheel worden aanvaard. Het lijkt daarom geloofwaardig, dat iemand van *Opus Dei* in 2009 voor Duitsland rekening hield met slechts 30.000 werkelijk praktiserende katholieken, d.w.z. zij die alle geloofswaarheden zonder uitzondering aanvaardden en iedere zondag de Mis bijwonen, voor zover het hun mogelijk is.

In zijn gesprekken met J. Guitton sprak Paulus VI erover, dat “in de katholieke wereld een gedachte van niet-katholieke aard de bovenhand schijnt te hebben gekregen en dat deze mogelijkerwijze

morgen binnen het catholicisme het overwicht zal krijgen. Zij zal echter nooit het denken van de Kerk weergeven. Het is noodzakelijk dat een kleine kudde overblijft, ook al is die nog zo klein.”⁷

3. Is deze crisis ook een crisis van de zeden?

Met de geloofscrisis gaat de crisis van de zeden hand in hand. Als de apostel Paulus de christenen toeroept dat zij te midden van een krom en verdraaid geslacht moeten schitteren als sterren in het heelal, (vgl. *Fil. 2, 15*) dan geldt voor de tegenwoordige christenen steeds meer, dat zij zich in hun levenswijze in niets meer onderscheiden van de kinderen van deze wereld, de ongelovigen. Hun zwakke en uitgeholde geloof heeft de kracht niet meer om hun leven te beïnvloeden, laat staan te vormen.

De door de erfzonde verzwakte mens heeft altijd de neiging om zijn instincten de vrije loop te laten en zo de controle over zichzelf te verliezen. Het christelijke geloof daarentegen zegt de mens, wat God van hem verwacht en hoe hij zijn leven moet leiden in overeenstemming met de wil van God. Door het geloof weet de mens op welke beloften hij hopen mag, wanneer hij de geboden van God naleeft en tevens is hij op de hoogte van de straffen, die God hem zal opleggen, wanneer hij zich van Hem afkeert. Het geloof en de Sacramenten geven de mens ook de kracht om zijn kwade neigingen te overwinnen en zich geheel aan het goede en aan de liefde tot God over te geven. Als dit allemaal wegvalt en de mens niet meer aan zijn roeping tot morele volmaaktheid en tot het eeuwige leven

in God gelooft, dan zal hij zich steeds meer overgeven aan het tomeloze genot van het aardse leven.

Dat is precies wat wij tegenwoordig beleven. Trouw, reinheid, rechtvaardigheid, offerbereidheid, enz. zijn ook onder christenen geen onomstreden waarden meer. Ieder derde huwelijk wordt tegenwoordig na vijf tot tien jaar gescheiden, en het is algemeen bekend, dat het kerkelijk gedogen van echtscheiding en “hertrouwen” ook door steeds meer katholieken geëist wordt. Het maandblad voor maatschappij en godsdienst, Herder Korrespondenz van maart 1984 berichtte, dat in het katholieke Tirol de kerkelijke leer over anticonceptie door 88% van de bevolking wordt afgewezen, waarbij onder de 18- tot 30-jarigen het aandeel van de degenen die het met de kerkelijke leer eens zijn het nulpunt nadert (1,8%). Dat heeft zich vast en zeker sindsdien niet verbeterd. In Frankrijk zagen 75% van de praktiserende katholieken het liefst dat de Kerk haar leer over de anticonceptie verandert, 68% is het met de houding van de Kerk inzake abortus en 69% met de afwijzing van echtscheiding en hertrouwen niet eens. Tenslotte zou bijna de helft (49%) homoseksualiteit officieel toegelaten willen zien, waarbij van de overige 51% slechts 48% het eens is met de katholieke leer, omdat 3% aangaf geen mening te hebben.

4. Is het ook een crisis van de geestelijkheid?

Het gebrek aan roepingen tot de priester- en religieuze stand, zowel als het uittreden van velen uit deze standen tonen duidelijk aan, dat ook deze door een diepe crisis zijn gegrepen. De geestelijkheid zelf heeft onder veel van haar leden het geloof verloren en is daardoor niet meer in staat dit geloof door te geven of zelfs mensen er enthousiast voor te maken.

Verlies van het geloof

Wanneer het, zoals we zo juist hebben vastgesteld, met het geloof, zelfs van die katholieken, die nog regelmatig de zondagsmis bezoeken, zo slecht is gesteld, dan kan dat zijn oorzaak alleen in de ontbrekende verkondiging hebben. Als alle priesters regelmatig het katholieke geloof zouden verkondigen, dan zou de toestand volkomen anders zijn.

De mensen hebben het geloof niet vanzelf verloren, maar het is hun ontnomen vanaf leerstoel of preekstoel. Als men in de preek jarenlang de geloofswaarheden in twijfel trekt, relativeert of zelfs openlijk ontkend, dan is het geen wonder, dat eenvoudige gelovigen hun geloof verliezen. De jongeren hebben er zelfs niet eens kennis van genomen. Zo weet bijvoorbeeld tegenwoordig het kind dat de Eerste Communie ontvangt nauwelijks dat het om de waarachtige, werkelijke en wezenlijke aanwezigheid van onze Heer Jezus Christus in de Eucharistie gaat, omdat zijn pastoor niet meer in dit geheim gelooft. In het godsdienstboek “Wie wir Menschen leben” kan men lezen: “Wanneer christenen hun maaltijd met Jezus houden, gaan zij naar het altaar. De priester geeft hun een stukje brood. Zij eten het brood.”⁸ Dit godsdienstboek kreeg het kerkelijke Imprimatur en werd door de Duitse bisschoppen goedgekeurd! Over de verrijzenis van Jezus Christus schrijft Ernst Kirchgässner: “Niemand heeft de verrijzenis van Jezus gezien. Als voor het graf van Jezus een filmcamera zou zijn opgesteld, had deze niets geregistreerd. Het verhaal van het lege graf, van de mannen en vrouwen, die zich naar het graf haastten, van de verschijningen, bewijst niets ... De leerlingen van Jezus waren door de dood van Jezus geheel ontdaan. Hoe zouden zij dat ook psychisch hebben kunnen verwerken: hun heer en meester mislukt, als een misdadiger aan het kruis om het leven gekomen? Waren zij het slachtoffer van een bedrieger? ‘Maar wij hadden gehoopt’, dat was hun jammerklacht. Ondanks de onnoemelijke teleurstelling, die zij met

Jezus hadden beleefd, hechtten zij in het geheim nog steeds aan hem. Niemand weet het, maar misschien was het zo: De weinige getrouwen kwamen weer bij elkaar, ze gingen steeds weer naar zijn graf. Toen begon het geloof in hen te groeien. Ze kregen de zekerheid, dat Jezus leeft.”⁹

Het is daarom niet verwonderlijk, dat het zogenaamde “Kirchen-Volks-Begehren” van 1995, een petitie waarin vernieuwing van de Kerk werd voorgesteld, waarin o.a. de zedenleer van de Kerk werd afgewezen en vrouwenpriesterschap werd geëist, ook door veel priesters werd getekend en dat zelfs bisschoppen met die eisen akkoord gingen, hoewel ze beweerden het met de gang van zaken niet eens te zijn. Men zou niet hebben moeten verzwijgen, dat het kerkvolk dit begeren helemaal niet zou hebben, wanneer het niet jarenlang tegen vanzelfsprekende katholieke grondbeginselen door zijn priesters en leraren zou zijn opgehitst.

Morele fouten

Natuurlijk heeft een geestelijkheid met zo'n zwak geloof geen kracht meer zich aan het celibaat te houden, want dat kan alleen wie een levendig geloof en een grote liefde tot Christus heeft. Het is geen geheim dat tegenwoordig veel priesters min of meer openlijk met een vrouw een zondige relatie hebben, en steeds weer maken we mee, dat een priester, die bekent zich al jarenlang niet aan het celibaat te hebben gehouden, zijn ambt neerlegt. In de laatste jaren doen berichten over priesters die kinderen en jongeren misbruiken, de Kerk ontstellen.

Blijkbaar schrikt het celibaat ook veel jongemannen van het priesterschap af; maar in plaats van daarom tegen het celibaat te polemiseren, kan men zich beter afvragen, waarom er vroeger talrijke mannen waren, die dit offer met liefde op zich namen, terwijl dat tegenwoordig niet meer het geval is.

5. Waarin verschilt de huidige van eerdere crises in de Kerk?

De huidige kerkelijke crisis onderscheidt zich van eerdere crises vooral, omdat het de hoogste autoriteiten van de Kerk zijn, die deze crisis mede hebben veroorzaakt, haar ondersteunen en doeltreffende tegenmaatregelen verhinderen.

Crisis zijn er in de Kerk altijd geweest. Priesters, bisschoppen en zelfs pausen leefden niet altijd als toonbeelden van goede zeden en volgens de normen van het Evangelie. Onzedelijkheid en bandeloosheid van de geestelijkheid leidden dan ook vaak tot kerkelijk verval. Bij tijd en wijlen zijn ook priesters en bisschoppen van de regels van het geloof afgeweken. Er was echter nog nooit een periode, waarin dwalingen en openlijke ontkenning van geloofswaarheden, gedoogd en gestimuleerd door de Roomse autoriteiten en het wereldepiscopaat, werden verspreid. Dat is het unieke van de huidige kerkelijke crisis, dat ze door de hoogste autoriteiten van de Kerk – de pausen niet uitgezonderd – werd aangewakkerd. Niemand minder dan paus

Paulus VI sprak daarom in 1968 de beroemde woorden, dat de Kerk zich in een proces bevindt van “**zelfvernietiging**”: “De Kerk bevindt zich in een uur van onrust, van zelfkritiek, men zou zelfs kunnen zeggen van zelfvernietiging. Dit is als een innerlijke schok ... die niemand na het concilie verwacht zou hebben.”¹⁰

Wordt vervolgd ...

1. *Der Fels* 1972, Nr. 10, blz. 313
2. Interview in *Il Tempo* van 1 juni 1980
3. May, Georg: *Die Krise der nachkonziliaren Kirche und wir*. Wenen 1979, blz. 50 e.v.
4. Ratzinger, Joseph Kardinaal: *Zur Lage des Glaubens*. München, Zürich, Wenen 1985, blz. 102
5. De opgaven van de verhoudingen binnen de Duitse Kerk zijn – als niet anders vermeld – ontleend aan de internet-site van de Duitse Bisschoppenconferentie www.dbk.de
6. *Der Spiegel* 25/1992, pag. 36 e.v.
7. Jean Guittou: *Paul VI secret*, blz. 168, citaat uit: *Die neue Theologie*, Sion 1995, blz. 162
8. *Wie wir Menschen leben*, Een godsdienstboek, Herder: 1972, blz. 78. Het Imprimatur werd op 17 jan. 1972 door de generaal vicaris van het bisdom Freiburg, Dr. Schlund, gegeven.
9. Kirchgässner, Ernst: *Jesus – Diener der Menschen*, Dl. 51 uit de „Reihe für Dich“, Süddeutsche Verlagsgesellschaft Ulm, blz. 27 e.v.
10. Rede op 7 dec. 1968; DC 1969, blz. 12 (DC = *la Documentation Catholique*)

Terugblikken

Op **zaterdag 13 februari 2016** diende Mgr. B. Tissier de Malerais het H. Vormsel toe in Antwerpen.

Kom, Heilige Geest, vervul de harten van Uw gelovigen en ontsteek in hen het vuur van Uw liefde.

Hoogmis in de St. Willibrordkerk te Utrecht op **zondag 21 februari 2016** om 16.30 uur.

Tijdens de Vasten is het Hoogaltaar gesloten.

Aankondiging

Op de zondagen 6 en 20 maart 2016 zal in de St. Willibrordkerk te Utrecht om 16.30 uur de Hoogmis opgedragen worden door priesters van de Priesterbroederschap St. Pius X. Deo Volente!

Eucharistische Kruistocht

De Kruisvaarder

Bid - Communiceer - Offer je op - Wees apostel!

Het verzameladres van de Schatkisten is:
St. Clemenspriorij, Heuvel 23, 5674 RR Nuenen-Gerwen, Nederland

De Kruisvaarder bidt, communiceert en offert zich op voor de intentie, die Mgr. B. Fellay, algemeen overste van de Priesterbroederschap St. Pius X, iedere maand opgeeft.

Maart:

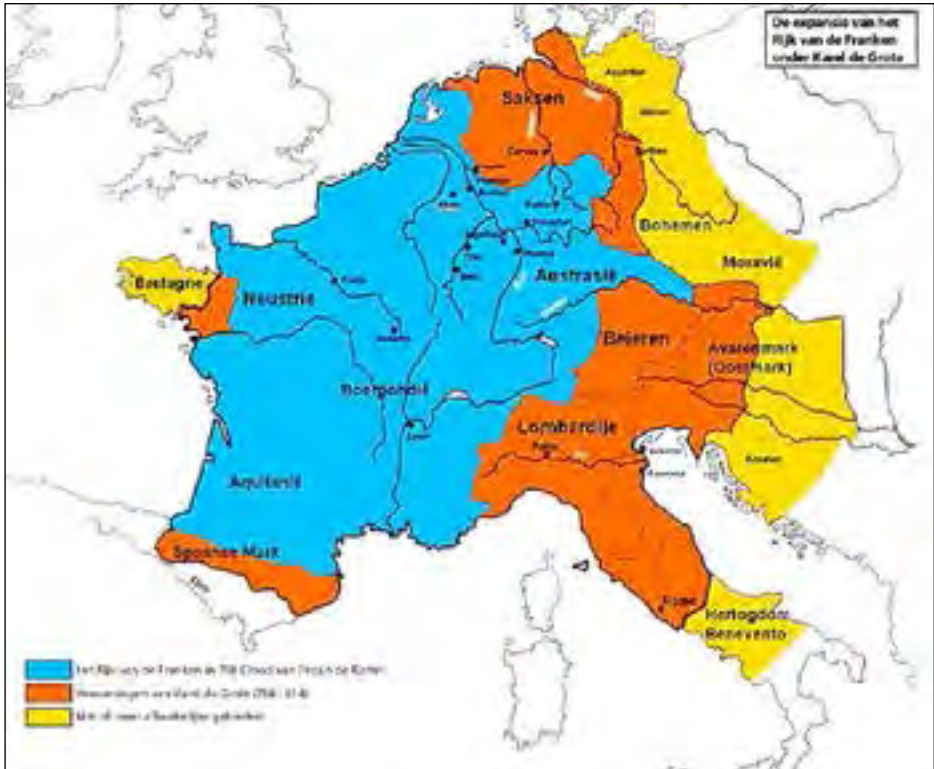
Voor de heerschappij van Christus Koning!

Beste Kruisvaarders,

Weinig mensen krijgen hier op aarde de bijnaam “de Grote”. Die krijgen ze alleen als ze veel grote daden hebben volbracht, die de wereld beter hebben gemaakt. Eén van die “Grotten” heet Karel, dus “Karel de Grote”. Hij is ook letterlijk een grote man, ongeveer van een meter negentig, maar – verrassend – wel met een vrij hoge stem. Wanneer hij ergens verschijnt, en zeker wanneer hij hoog te paard zit of op zijn troon (een soort stoel, van waaruit koningen bevelen geven en wetten uitvaardigen), heeft iedereen ontzag voor hem. Sinds het jaar 768 is Karel namelijk koning van de Franken en van het Frankenrijk. De Franken zijn een Germaans volk, de voorouders van de meeste mensen in Middenwest-Duitsland, Zuid-Nederland en het grootste deel van Vlaanderen en zelfs (voor een kleiner deel) van de Walen en de Fransen. Germanen zijn Noordwest-Europese mensen, die een taal spreken zoals de onze, dus Nederlands, Duits, Fries, Engels en de meeste talen van Noord-Europa. De Franken nu hebben een groot gebied veroverd, zodat Karel de Grote heerser is over bijna heel West-Europa (buiten Spanje en de Britse Eilanden), dus ook over onze gebieden. Hij is een dappere

koning en ridder en tegelijk ook een overtuigd christen. Bij het eten laat hij altijd voorlezen uit de Heilige Schrift, vooral over koning David uit het Oude Verbond. Karel wil een koning zijn naar Gods hart en de wetten van God, de Tien geboden en het Evangelie, wat Jezus ons heeft geleerd, tot wetten van zijn land maken. Zo moet overal goddelijke orde heersen en moet het de mensen makkelijk worden gemaakt op aarde goed te leven en eens in de hemel te komen. Om dat allemaal goed

te doen, verzamelt Karel aan zijn hof (zijn regeringsgebouw) in Aken de geleerdste mannen van zijn tijd, die allemaal priesters zijn. Zij helpen hem bij het opstellen van wetten. Zo krijgt iedereen een rustdag op zondag en grote kerkelijke feesten (in het totaal één derde van het jaar “vakantie”!), maar kunnen mensen in de vastentijd ook straf krijgen als ze géén offertjes brengen. De gezinnen en de Kerk worden bijzonder beschermd. Vooral steunt Karel overal kloosters en laat hij er nieuwe oprichten naar de regel van de Heilige Benedictus. Die hebben telkens een school, zodat weer mensen kunnen leren lezen, schrijven, rekenen ... maar vooral het christelijk geloof leren

kennen. Die kloosters hebben ook een kruidentuin, vol van geneeskrachtige planten, zodat elke streek zijn “apotheek” heeft en monniken die thuis zijn in de geneeskunde, iets tussen huisarts en ziekenhuis.

Maar ... het christelijke rijk van Karel, wordt van alle kanten door vijanden aangevallen, meestal door heidense volkeren. In 773 roept Paus Hadrianus Karel ter hulp: Rome wordt aangevallen door de Langobarden. Karel komt met zijn leger, overwint en redt de paus. De opvolger van Hadrianus, Paus Leo III sluit nog verder vriendschap met de frankenkoning en kroont hem op Kerstmis 800 tot keizer. Zo hebben de christenen nu twee hoofden: de paus voor hun leiding in het geloof en de keizer voor hun leiding in de dingen van deze wereld.

Maar rust krijgt Karel niet: in 778 moet hij naar Spanje. Daar hebben Arabisch sprekende moslims (je weet wel: de aanhangers van Mohammed en de godsdienst van de islam) het christelijke Spanje veroverd en staan nu aan de grenzen van het Frankrijk. Met zijn leger trekt Karel ze tegemoet en verslaat hij de "Moren" bij Saragossa. Dan moet hij naar de helemaal andere kant van zijn rijk snellen: het Aziatische ruitervolk van de Avaren is in het huidige Hongarije neergestreken en voert vandaar rooftochten uit in heel Midden-Europa en dus ook in het Oosten van het Frankrijk. Van 791 tot 795 duurt Karels Avarenveldtocht, tot hij eindelijk met zijn ridders de hoofdburcht van deze plundersaars kan kraken: de "Avarenring". Nog krijgt de Grote Karel geen rust: in het Noord-Oosten van zijn rijk, in wat nu het oosten van Duitsland is, leven kleine maar krijgsvolke stammen van Slavische volkeren (die talen spreken zoals de Polen, Slovakken, Russen), die het ook leuk vinden de Frankische grensgebieden te gaan plunderen. In 789 moet Karel dus met zijn Frankische ridders daarheen om de aanval af

te slaan. Weer overwint Karel, voegt die Slavische gebieden bij zijn rijk en laat de eerste missionarissen er heen sturen, zodat ook deze volkeren christenen kunnen worden, leven zoals Jezus het heeft geleerd en in de hemel kunnen komen.

Maar ... het zwaarste moet nog komen. In wat nu Noordwest-Duitsland is, maar ook in het Oosten van Nederland (Twente, Drenthe ...) en zelfs in Vlaanderen ten Westen van de Schelde en Zuid-Engeland leeft nog een Germaans "broeder"-volk: de Saksen. In West-Vlaanderen en Engeland zijn zij goede christenen geworden, maar elders zijn zij haters van de Franken en hun godsdienst. Na jarenlange Saksische roofovervallen besluit Karel in 772 Saksen aan te vallen en bij zijn West-Europees rijk te voegen. Na harde gevechten verovert hij hun burcht Eresburg en verwoest hij hun heidens hoofdeiligdom, de boomstam Irminsul. De leiders van de Saksen erkennen nu Karel als hun vorst. Karel laat missionarissen in het land komen, zoals de Fries Ludger (uit het huidige Nederland) en de Engelman Willehad. Vele Saksen bekeren zich en laten zich massaal dopen. Als Saksen nu door de Slavische stammen aangevallen wordt, waarover we zonet spraken, stuurt Karel een ridderleger om de Saksen te redden. Die ridders nu beleven een bijzonder onaangename verassing: terwijl ze bezig zijn de heidense Slaven te verslaan, worden ze bij de berg Sün-tel in de rug aangevallen en vernietigd door ... Saksen! Voor een deel dezelfde mannen, die voordien nog plechtig trouw hebben beloofd aan Karel! "Een eed aan Franken gezworen, geldt voor ons Saksen niet!" Deze Saksische heidenen gaan ook hun eigen stamgenoten

die christenen geworden zijn, vervolgen en vermoorden. De Franken slaan hard terug, maar er volgen nog jaren van verbitterde oorlogen. Aan het hoofd van de heidens gebleven Saksen staat hun hertog Widukind (ook genoemd “Wittekind”), zoals Karel een bijzonder goede en taaie vechter en veldheer. Nauwelijks denken de Franken weer gewonnen te hebben, of er verschijnt vanuit de bossen een nieuw leger van Widukind. De Franken sporen hem overal op, maar vinden hem nooit. Widukind is namelijk een sluwe kerel. Hij springt regelmatig de grens over met Denemarken, vanwaar zijn vrouw komt. De speurders, die in de sneeuw de sporen van zijn paard volgen om hem dan te vangen, eindigen altijd op een doodlopend spoor. Widukind heeft namelijk aan de hoeven van zijn paard de hoefijzers (de ijzeren zolen) omgekeerd laten slaan, dus het voorste deel naar de achterkant van de hoef. Zo lopen de Franse speurders altijd in de verkeerde richting! Op een dag in de herfst van 795

gaat Karel jagen in een – zo denkt hij – “rustig” woud in Saksen. Hij is maar met een paar man te paard onderweg, als hij in het bos een pauze maakt bij een grote, langwerpige en liggende steen uit de oertijd, een “Hunnenbed”. Terwijl Karel daar picknickt, komt van de andere kant ook een klein jachtgezelschap dat van Karels nabijheid niets weet, ook naar de lange steen om er een hapje te eten. Karels mond valt open: Widukind! Ook deze schrikt: van dichtbij oog in oog met zijn aartsvijand, en beide zonder leger! Na een tijdje van stilte, zegt Widukind: “Waarom kijken we niet wie de ware is: jouw God of mijn goden: Wodan, Thor, Ziu, Freya ...? Als jij met de zweep, die aan jouw gordel hangt, deze massieve steen kan splijten, zal ik aan jouw God en aan Jezus geloven. Maar ... dat kan je niet, toch?” Karel zegt geen woord ... maar hij neemt de uitdaging aan! Hij bidt, trekt zijn zweep en mept ermee in het midden van het Hunnenbed ... dat daarop in twee breekt! Gelukkig is Widukind

nu eerlijk: “Waarlijk! Dan is jouw God mijn God en is Jezus vanaf nu ook mijn Heer! Grote Karel, wil jij mijn dooppeter worden?” De twee vroegere aartsvijanden worden nu vrienden in Christus! Het is Kerstmis, als Widukind zich nu samen met zijn zoon laat dopen in Karels paleis in Attigny. Nu zullen de Saksen allemaal christenen worden! Men zegt dat Karel en Widukind heiligen geworden zijn. In ieder geval zijn ze christelijke vrienden voor het leven. Hun achterkleinkinderen huwen met elkaar en worden in de 10e eeuw de nieuwe keizers, die op hun beurt vrienden worden met de nieuwe pausen, samen de wet van Jezus volgen, dapperheidse invallen terugslaan en dan naar de verslagen heidense volkeren priesters sturen. Zo leren ook de Denen, Zweden, Noren, Hongaren, Tsjechen, Polen ... Jezus kennen, bekeren zich, worden christenen en laten zich dopen. Nu staat voor bijna alle Europeanen de weg naar de hemel open! In deze christelijke middeleeuwen heerst Jezus waarlijk ook over de landen en volkeren. De Kerk sticht met hulp van de christelijke vorsten scholen, later de eerste universiteiten (hogescholen) en ziekenhuizen. Zeer vele mensen, men zegt zelfs één op drie, wijden hun leven volledig aan God en aan de redding van de zielen van hun geliefde medemensen en worden priesters, zuster of broeder. Elke beroepsgroep (bakkers, wevers, slaggers, handelaars, metselaars ...) verenigt zich in een “gilde” met een

eigen patroonheilige, opleiding, ziekteverzekering en beroepseer: “Wij kleden u! Wij voeden u! Wij bouwen voor u! Wij beschermen u!” Bijzonder de soldaten, de ridders maken zich tot de beschermers van Kerk, geloof en vaderland en zweren altijd de zwakken (kinderen, vrouwen, ouden, zieken ...) en onschuldigen te zullen beschermen en verdedigen. Dat heet

dan “ridderlijkheid”, zoals elke christelijke man hoort te zijn. Natuurlijk is ook in deze middeleeuwen niet alles goed en leuk geweest. Maar tenminste laten de christelijke leiders Jezus dan in alles heersen, die zegt: “Ja, Ik ben koning!” (Jh. 18, 37), “Mijn is alle macht gegeven, in de hemel en op aarde” (Mt. 28, 18), “Kom, Mijn juk is zacht!” (Mt. 11, 30)

Moge Hij toch weer over ons heersen zoals toen of beter! Weer leiders zoals de grote pausen en keizers, weer afweer van heidense aanvallen, weer vrij op grote kerkelijke feesten, weer over Jezus en het ware geloof leren in scholen en media, weer christelijke naastenliefde in gezinnen en ziekenhuizen, weer vele goede roepingen en gelukkige huwelijken, weer ridderlijke mannen en moederlijke vrouwen! De weg naar de hemel vrij! Daarvoor willen we onze offertjes en gebeden opdragen in de maand maart. Leve Jezus, onze Koning!

Pater K. Huysegems

Leve Christus Koning

Pater Pro

(zalig verklaard 1988)

Jullie weten allemaal wel, dat er in de eerste helft van de vorige eeuw in Mexico een grote christenvervolging was. En dan zal je ook wel eens hebben gehoord van Pater Pro. Dat was pas een held!

Pater Pro was in Mexico geboren, maar toen daar de Jezuïeten verdreven werden, ging Pater Pro mee. Hij was toen nog geen priester, maar hij leerde er voor. Hij kwam toen naar Europa met nog verschillende andere Mexicaanse paters. Hij kwam in Enghien in België terecht.

In de buurt waar Pater Pro woonde, waren grote steenkolenmijnen, waar veel mensen werkten. Op een keer kreeg Pater Pro verlot om bij die mensen te gaan preken. Maar dat viel niet mee, want ze kwamen nooit in de kerk. Daarom ging Pater Pro naar de mijn. Hij ging er zelfs binnen en zwart als een mijnwerker kwam hij er uit. Maar hij ging zich niet wassen, want hij had een plan. Die mijnwerkers gingen met een aparte trein naar huis.

Weldra zaten de wagons vol. En ... Pater Pro stapte ook in de wagen! Sommigen begonnen te brommen en te mopperen. En een grote, ruwe kerel zei: "Pastoor, weet je wel dat wij socialist zijn?" De pater zei niets, lachte, en ging heel rustig naast die ruwe klant zitten. Toen lachte hij fijntjes en zei: "Wel, dat treft. Ik ben ook een socialist". Het werd een beetje

stil in de wagen. Wat een rare pastoor, dachten ze. Zijn buurman keek hem aan en zei: "Pastoor, er zitten ook communisten bij". Hij dacht: nu wordt hij zeker bang.

"Dat is toevallig," zei de pater, "ik ben ook een communist. Dat zijn toch de mensen die alles willen hebben en dan samen delen. En ik heb juist erge honger. Hebben jullie misschien een boterham voor me?"

De grote, ruwe mijnwerkerskoppen kwamen een beetje naar voren, om die vreemde pastoor, die socialist en communist was, eens goed te bekijken. Het was stil in de wagon. Er werd een tijd lang niets gezegd. Ze wisten niet wat te zeggen tegen zo'n pastoor. Sommigen lachten tegen elkaar. Op het laatst zei er een: "Pastoor, bent u niet bang?"

"Bang?" zei Pater Pro. "Maar man, ik ben goed gewapend". Toen had je hun ogen moeten zien. Met open mond gaapten ze die vreemde pastoor aan. Pater Pro glimlachte fijntjes. Langzaam ging zijn rechterhand omhoog naar zijn binnenzak. Alle ogen volgden die hand. Heel langzaam kwam ze weer uit de zak te voorschijn. En als de pater een kanon uit zijn binnenzak had gehaald, waren ze zeker niet erger geschrokken dan nu. De pater had een kruisbeeld in zijn hand.

"Als ik dat bij me heb," zei hij, "ben ik nooit bang". En heel langzaam begon hij te vertellen over Jezus. Juist zoals vader en moeder vroeger tegen jullie, toen je nog klein was, en nog niets wist van Jezus.

Bij het eerste station waar de trein stopte, stapte een van de mijnwerkers uit en toen hij terugkwam, had hij een groot stuk chocolade in zijn hand. "Pastoor," zei hij, "mijn boterhammen zijn op, maar hier mag u ook wel de helft van hebben." De pater nam de helft aan. Een kleine mijnwerker in de hoek van de wagon stond op, klopte zijn kameraad op de schouder en zei: "Die heeft het goed gedaan, Kees". En ook de anderen knikten, en bromden zoiets van: "goed gedaan". En toen de pater uitstapte, kreeg hij van al

die ruwe klanten de hand. Was Pater Pro een held, ja of nee?

Een tijd later mocht Pater Pro naar Mexico terug. Daar moesten ze van die helden hebben, die niet bang waren. Hij vertrok met de boot. Maar elke boot die aankwam, werd streng nagekeken of er priesters bij waren. Pater Pro wist het, maar enfin, hij zou het proberen. Hij was over Lourdes naar de boot gereisd en daar had hij Maria om hulp gebeden. En hij werd geholpen.

De boot kwam aan. Alle koffers werden nagesnuffeld, maar die van Pater Pro niet. Alle paspoorten werden gevraagd. Maar Pater Pro sloegen ze over. Heel veel mensen moesten eerst gekeurd worden, voor ze van de boot mochten, maar Pater Pro hoefde niet. Of onze Lieve Heer Zijn held ook hielp! En alsof de hele boot van hem was, stapte Pater Pro aan land!

Toen begon zijn werk in Mexico ... Wat hij allemaal heeft afgewerkt, weet onze Heer alleen.

Een dingetje wil ik er nog van vertellen. Pater Pro woonde in vier huizen. Voor de voorzichtigheid! Want hij was niet gekomen, om zijn leven zo maar op te offeren. Maar om de mensen te helpen. Dan hierheen, dan daarheen. Dan als chauffeur gekleed, dan als timmerman. Juist zoals het goed uitkwam. En zo trok hij rond om overal de H. Mis te lezen en de H. Communie uit te reiken.

Eén keer was hij er bijna bij. De soldaten hadden gehoord waar er een H. Mis zou zijn. Veel mensen waren al in het huis. Plotseling komen er twee soldaten voor het huis staan. Pater Pro komt en ziet ze staan. Hij stapt er recht op af. “Zit de kat al in de val?” vraagt hij en meteen slaat hij de onderste punt van zijn vest op, alsof hij iets wilde laten zien. Daar, hadden de geheime spionnen een medaille hangen, waar ze elkaar aan kenden. De soldaten dachten: het is zeker een officier, sloegen aan en zeiden: “Neen”.

“Dan zullen we eens gaan kijken,” zei Pater Pro, en stapte naar binnen.

De vrouwen baden huilend en snikkend, want ze dachten dat de pater al gevangen was. De mannen stonden bijeen te praten, stil en fluisterend.

Pater Pro stapt binnen. Hij vindt allen bijeen. Men stormt op hem af en vertelt van de soldaten.

“Ja, ze staan er nog,” zei Pater Pro, “en ze kunnen er nog lang staan”.

Maar de mensen wilden niet, dat de pater de H. Mis opdroeg. Dat was toch al te gevaarlijk. Er werd een ander huis gesproken en de pater vertrok. Buiten saluerden de soldaten en bleven staan.

Was Pater Pro een held, ja of nee?

Uiteindelijk, na vele gebeurtenissen, werd Pater Pro toch gevangen genomen. Men vertelde dat hij een aanslag had gepleegd op een generaal. Maar dat was niet waar! Ze wisten dat Pater Pro priester was en dus wilden ze hem doden. Op een dag, vroeg in de morgen, werd hij doodgeschoten. Hij kwam op het binnenplein van de gevangenis en zag de soldaten. Toen begreep hij wat er gebeuren zou. Maar bang was hij niet. Hij

knielde neer, bad even. Toen zette men hem voor een muur. Pater Pro spreidde beide armen uit, met het kruis in de ene en de Rozenkrans in de andere hand, en riep: "Leve Christus Koning!" Schoten

werden gelost, Pater Pro was dood. Een martelaar zoals er velen in Mexico zijn.

Was Pater Pro een held, ja of nee?

Juffrouw Elly

Vrede zij u! Zie Mijn handen en voeten!

Zo is dan het feest van Pasen gekomen, het hoogste en voornaamste van alle feesten van de Kerk, een feest zo oud als zij zelf is. Het viert de verjaardag van het schitterendste wonder uit het leven van Jezus: de Verrijzenis uit de dood door eigen goddelijke macht!

Na lijden komt verblijden! De Kerk jubelt! In haar morgengebeden verklaart ze met Pasen plechtig: “De Heer is waarlijk verrezen, alleluia, ...” om dan te verhalen: “Een engel van de Heer daalde neer van de hemel, wentelde de steen weg en zette zich er op neer. En zie, een grote aardbeving ontstond, omdat er een engel van de hemel was neergedaald. Schitterend als het bliksemlicht was zijn gelaat, blank als sneeuw waren zijn klederen. Uit vrees voor hem ontstelden de wachters en werden als doden”.

“Deze is de dag, die de Heer gemaakt heeft; laten we jubelen en ons verheugen!” En de Kerk juicht met recht en met reden. Want Pasen is het feest van haar

Koning, de zegedag van de goddelijke Verlosser, die zij in de voorgaande dagen zo bitter zag lijden; het feest van verlossing, van vreugde en van vrede.

Zeker, Christus had reeds door Zijn dood aan het kruis de hel overwonnen, de mens met zijn Schepper verzoend, de hemel weer geopend! Maar door Zijn glorievolle Verrijzenis drukte Hij zegel en kroon op het werk van de Verlossing, dat op Goede Vrijdag volbracht was.

Die wondervolle Verrijzenis was ook het schitterendst bewijs van de Godheid van Jezus en van de waarheid van de heilige leer, die Hij had gepredikt. Daardoor is ze de grondslag van ons heilig Geloof. De H. Paulus getuigde dit reeds, toen hij schreef: “Indien Christus niet is verrezen, is ons geloof ijdel!”

Die Opstanding van Christus is echter nog méér! Ze is ook een waarborg, dat ook wij eenmaal uit de doden zullen verrijzen. “Zoals alle mensen in Adam sterven,” schreef Paulus, “zo zullen ook allen in Christus worden levend gemaakt”.

Puntje

Luister eens, het puntje voor maart is:

Het Evangelie van de dag lezen en mediteren!

Beste Kruisvaarders,

Heb je in februari gemediteerd? Ga hiermee verder in maart, waarin we van het lijden van Christus naar Zijn verrijzenis gaan. Na lijden komt verblijden! We leren hieruit, dat ook wij ons kruis moeten dragen om in de hemel te komen. De meditatie geeft kracht om dit te kunnen en het goede te doen.

De Italiaanse H. Angela de Foligno, lid van de Derde Orde van de H. Franciscus, heeft op een bijzondere manier getuigenis afgelegd van de kracht van de meditatie. Ze schrijft hierover in het eerste hoofdstuk van haar Visioenen en vertroosting: “Ik had mij in de Vasten eens helemaal afgezonderd en stichtte mij innerlijk

aan een woord van het Evangelie dat een zeer waardig en buitengewoon liefdevol woord was. Naast mij lag een missaal en ik dorste ernaar het woord, dat mijn geest bezighield, tenminste geschreven te zien ...”

Toen Angela een beetje aarzelde het te openen, viel ze met het missaal in haar handen pardoos in slaap. Dat kan gebeuren ...

“... Terstond werd ik in een droom door iemand geleid die mij zei, dat de kennis van de H. Schrift iets zo heerlijk is, dat degene die er op de juiste wijze in doordringt al het aardse vergeet. En mijn gids vroeg mij: ‘Wilt u ze proeven?’ Toen ik vol vurig verlangen toestemde, nam hij me mee en gaf ze mij terstond te proeven. Toen smaakte het goddelijke goed mij zo heerlijk, dat ik al het aardse meteen had vergeten. Maar mijn gids zei verder, dat de kennis van het Evangelie bovendien nog de overheerlijke eigenschap bezit, dat degene die het kent, niet alleen de wereld, maar ook zichzelf vergeet. Ook dit liet mij proeven en op hetzelfde ogenblik ondervond ik zo’n groot genoegen (vreugde en kracht), dat ik hem vroeg altijd in deze toestand te mogen blijven. Maar hij antwoordde, dat deze bede niet vervuld kon worden en bracht

mij terug. Daarop opende ik de ogen in grote vreugde over het visioen en tegelijk in grote smart omdat het verdwenen was.”

Dit getuigenis van Angela de Foligno spoort ons aan geheel met onze ziel, met ons verstand en onze wil, in het Evangelie op te gaan om er de vruchten van te kunnen plukken. We moeten het beleven, dus doen alsof we erbij zijn en in het gebeuren meespelen. Zo krijgt het Evangelie effect in ons leven. Het dringt tot

ons door. We komen tot besluiten, maken voornemens en gaan ernaar leven.

Pasen valt op 27 maart. De Evangelieën van het Paasfeest zijn evenzo mooi en goed om over na te denken! We moeten Jezus ook kennen als Overwinnaar en Trooster. We behoren niet tot een troosteloze Kerk! Dat wil de duivel wel doen geloven ... om zoveel mogelijk zielen bij Jezus weg te houden.

Doe je best!

Pater C. de Beer

Schatkisten

Hoe vol waren de Schatkisten van

Aantal Schatkisten:	13
Dagelijkse Toewijding	443
H. Mis	105
H. Communie	98
Geestelijke Communie	283
Offers	476
Tientjes	1.536
Bezoek aan het Allerheiligste	141
Meditatie	45
Goed Voorbeeld	284
Puntje	238

januari

Bijbelse Geschiedenis

R. Businger

49. De rijke vrek en de arme Lazarus.

Onbarmhartig is het oordeel over hem, de geen barmhartigheid heeft getoond. Jac. 2, 13

Nog droeg Jezus aan het volk een gelijkenis voor. (Deze gelijkenis leert ons: 1. het bestaan van hemel en hel, want beider toestand is onveranderlijk; 2. de straf voor gierigheid en onmatigheid.)

Hij sprak: “Er was eens een rijk man, die in purper en fijn linnen gekleed ging, en dag in dag uit een weelderig leven genoot. Maar er was ook een bedelaar, Lazarus geheten, die zich bij zijn voorportaal had neergelegd. Hij was met zweren bedekt, en was begerig om zijn honger te stillen met de afval van de tafel van de rijke; maar de honden kwamen zijn zweren likken. Maar toen de arme gestorven was, werd hij door de engelen in Abrahams schoot (d.w.z. het voorgeborchte) gedragen. Daarna stierf ook de rijke, en werd begaven. En terwijl hij in de hel werd gefolterd, sloeg hij zijn ogen op, en zag Abraham van verre, en

Lazarus in zijn schoot. En luid riep hij uit: ‘Vader Abraham, heb medelijden met mij, en zend Lazarus hierheen; laat hem de top van zijn vinger in water dopen, om mijn tong te verfrissen; want ik lijd hier geweldige smart in de vlammen’. Maar Abraham sprak: ‘Kind, denk er aan, dat u in uw leven het goede hebt ontvangen, en Lazarus toen het kwade; nu wordt hij hier vertroost, en u lijdt pijn. Bovendien gaapt er tussen ons en u een geweldige afgrond; zodat men van hier niet naar u kan gaan, ook al zou men het willen,

en men van ginds niet naar ons kan komen'. Toen zei hij: 'Ik bid u dan, vader dat u hem naar het huis van mijn vader stuurt; want ik heb vijf broers; laat hij ze gaan waarschuwen, opdat ook zij niet in deze folterplaats komen'. Maar Abraham sprak tot hem: 'Ze hebben Mozes en de profeten; laten ze luisteren naar hen'. Hij zei: 'Nee, vader Abraham, maar wel

zullen ze zich bekeren, als er iemand van de doden tot hen komt'. Maar hij zei hem: 'Als ze niet luisteren naar Mozes en de profeten, dan zullen ze zich ook niets laten gezeggen, zelfs al stond er iemand op uit de doden'.'

Die de behoeftige verdrukt, hoont zijn Maker (Schepper). Spr. 14,31

50. De genezing van de blindgeborene.

*Ik ben het Licht van de wereld.
Jh. 8, 12*

Toen Jezus nog in Jeruzalem verbleef, ging Hij eens op een Sabbatdag naar de tempel. Op de weg daarheen zag Hij een mens, die van zijn geboorte af blind was. De leerlingen vroegen Hem: "Rabbi, wie heeft gezondigd, hij of zijn ouders, dat hij blind werd geboren?" Jezus antwoordde: "Noch hij, noch zijn ouders hebben gezondigd; maar de werken van God moeten in hem worden geopenbaard". Nadat Hij dit had gezegd, spuwde Hij op de grond en bereidde uit de vochtige aarde slijk. Hiermee bestreek Hij de ogen van de blinde. En Hij sprak tot hem: "Ga u wassen in de vijver van Siloë". De blinde ging heen, waste zich en kwam ziende terug.

Zijn burens en die hem vroeger als een bedelaar kenden, waren ten eerste verbaasd. Zij vroegen hem zelfs, of hij wel de bedelaar was. "Ik ben het," antwoordde hij, en hij verhaalde, hoe alles toegegaan was. Zij brachten hem nu bij de Farizeeërs. Deze vroegen hem op hun beurt,

hoe Jezus hem ziende had gemaakt, en hij vertelde het hun. Nu zeiden enigen: "Die man komt niet van God, want hij houdt de Sabbat niet". Anderen echter zeiden: "Hoe kan een zondig mens zulke wonderen doen?" En er ontstond onenigheid onder hen. Weer anderen wilden niet geloven, dat hij, die nu ziende voor hen stond, vroeger blind geweest was. Zij riepen dan zijn ouders en vroegen hun: (1) "Is dit uw zoon die, (2) naar u zegt, blind is geboren? (3) Hoe ziet hij dan nu?" Zijn

ouders antwoordden: (1) “We weten, dat dit onze zoon is, en (2) dat hij blind is geboren. Maar (3) hoe hij zien kan, weten we niet, of wie zijn ogen heeft geopend, we weten het niet. Vraag het hem zelf; hij is meerderjarig; hij zal zich zelf wel verantwoorden.”

Dit zeiden de ouders, omdat ze de Joden vreesden, die overeengekomen waren, allen uit de synagoge te bannen, die Jezus als de Christus zouden belijden.

Nu zeiden de Farizeeërs tot de genezen man: “Geef eer aan God; wij weten, dat die man een zondaar is”. Hij antwoordde: “Of hij een zondaar is, weet ik niet. Eén ding weet ik: dat ik blind was, en nu zie”. Toen zeiden ze: “Wat heeft Hij met u gedaan? Hoe heeft Hij u de ogen geopend?” Hij antwoordde: “Ik heb het u al gezegd, maar u hebt niet geluisterd. Waarom wil u het nog eens horen? Wil ook u soms zijn leerlingen worden?” Toen zeiden ze hem honend:

“Uzelf bent een leerling van Hem; wij blijven leerlingen van Mozes. We weten, dat God tot Mozes heeft gesproken; maar waar Deze vandaan is, dat weten we niet”. De genezen man antwoordde

hun: “Het is toch wel wonderlijk, dat u niet weet, waar Hij vandaan is; en Hij heeft mij nog wel de ogen geopend. Nooit in der eeuwigheid is het gehoord, dat iemand de ogen van een blindgeborene heeft geopend. Als Hij niet van God kwam, zou Hij niets kunnen doen”. Vol toorn riepen zij hem toe: “In zonden bent u geboren van boven tot onder, en u leest ons de les?” Hierop verstootten zij hem uit de Joodse gemeenschap.

Jezus hoorde, dat zij hem hadden verstoeten. Daarom zocht Hij hem op, en sprak tot hem: “Geloofst u in de Mensenzoon?” Hij antwoordde: “Wie is het, Heer; dan zal ik in Hem geloven.” Jezus sprak tot hem: “Hij is het, die met u spreekt”. Toen sprak de genezen man: “Heer, ik geloof”. En hij viel neer en aanbad Jezus.

Hier is op een wonderbare wijze in vervulling gegaan, wat Isaïas over de tijd van de Messias had voorspeld: “Dan zullen de ogen van de blinden ontsloten worden!” (35, 5)

Het speeksel is een zinnebeeld van de HH. Sacramenten, waardoor ons de onzichtbare genade door zichtbare tekenen wordt geschonken.

Jaarprogramma 2016

Wanneer?	Waar?	Wat?	
van	t/m		
12-03	13-03	Amsterdam	Stille Omgang
09-04		Gerwen	Derde Orde FSSPX
14-05	16-05	Frankrijk	Bedevaart Chartres-Parijs
22-05		Leiden	JKI-bijeenkomst (internationaal)
29-05		Gerwen	Sacramentsprocessie
18-06		Gerwen	Derde Orde FSSPX
29-06		Ecône (CH)	Priesterwijdingen
02-07		Zaitzkofen (D)	Priesterwijdingen
03-07	14-07	Tot nader bericht	EK-jongenskamp
04-07	09-07	Antwerpen	Geestelijke Oefeningen (gemengd)
17-07	28-07	Tot nader bericht	EK-meisjeskamp
18-07	23-07	Antwerpen	Geestelijke Oefeningen (gemengd)
31-07	14-08	Antwerpen-Praag	Fietskamp
27-08	28-08	Nederland	Bedevaart Gorcum-Brielle
11-09		Antwerpen	JKI-bijeenkomst (internationaal)
12-09	17-09	Antwerpen	Mariale Retraite (gemengd)
17-09		Bonheiden (B)	Sportdag van de Traditie
10-09		Gerwen	Derde Orde FSSPX
01-10		België	Bedevaart Banneux
09-10		Leiden	Parochiefeest
22-10		Leiden	Aanbiddingsdag
12-11		Gerwen	Derde Orde FSSPX
20-11		Gerwen	Parochiefeest met Sinterklaas
20-11		Leiden	Koordag i.v.m. H. Cecilia
27-11		Gerwen/Leiden	Adventsbezinning (Derde Orde FSSPX)
11-12		Leiden	JKI-bijeenkomst (internationaal)
14-12		Gerwen	Gulden Mis

Tijd om zijn Pasen te houden:

De Kerk legt aan alle gelovigen de plicht op minstens eenmaal per jaar te biechten (minstens hun doodzonden) en te communiceren. Er is geen tijd voorgeschreven voor de Biecht. De Paascommunie kan men doen tussen Passiezondag en de Zondag van de Goede Herder (tweede zondag na Pasen). De gelovige die zijn Paascommunie gedurende deze tijd niet gedaan zou hebben, blijft gehouden haar zo snel mogelijk te doen. Voor de zieken die niet naar de H. Mis kunnen komen, is de voorgeschreven tijd verlengd tot Drievuldigheidszondag.

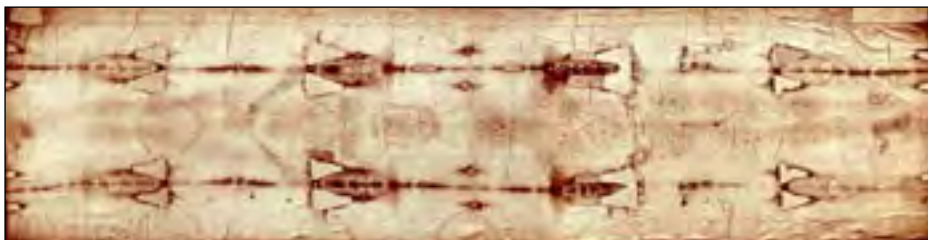
Onze overledenen

Mevr. M.	Vehof-Kokhuis	Ambt-Delden	03	03	2009
Mevr. J.W.	Verhage-Daniëls	Rijswijk	05	03	1995
Hr. H.	van Uden	Helmond	05	03	2004
Hr. M.F.H.	Huberts	Venlo	07	03	1996
Hr. A.F.M.	Bongers	Aarle-Rixtel	10	03	2006
Hr. P.	Ceelen	Eindhoven	11	03	1987
Hr. M.H.	Aupers	Amsterdam	15	03	2009
Hr. P.	Ceelen	Eindhoven	16	03	1987
Hr. A.	Schröder	Maastricht	22	03	1996
Hr. F.B.J.	Meerhoff	Zaandam	22	03	2007
Hr. R.H.	van Hezewijk	Nijmegen	24	03	1990
Hr. C.H.	Hooreman	Haarlem	24	03	2010
Hr. B.	van Nieuwkerk	Helmond	28	03	2008
Mevr. E.M.J.P.	de Goede-Oey	Eindhoven	30	03	2000

Expositie Lijkwade in Gerwen

Passiezondag
t/m
Zondag Goede Herder

De Paaskaars

Wat betekent de Paaskaars?

Zij is een zinnebeeld van Christus, zoals eertijds de vuurkolom, die aan de kinderen van Israël verscheen, toen zij uit de slavernij van de Farao verlost werden, een zinnebeeld van Christus was.

Toen zij uit Egypte trokken, zond God hun een vuurkolom, die hen 's nachts verlichtte en overdag de gedaante van een rookzuil had, die hun gestadig vooringing en hun door de woestijn de weg aanwees, waarlangs God hen wilde leiden naar het beloofde land. Op dezelfde wijze beschermt de Zaligmaker ons tegen de listige vervolging van de Farao van de hel, de duivel, die Hij door Zijn kruis heeft overwonnen. Christus gaat ons met de voorbeelden van Zijn heilig leven gestadig voor en wijst ons de weg aan, die wij moeten bewandelen, om in de hemel te komen. Stel u daarom Zijn heilig leven voortdurend voor ogen en tracht Zijn voorbeeld na te volgen om eens gelukkig tot het ons beloofde land, dit is tot de hemel, te geraken.

Omdat de Paaskaars een zinnebeeld van Christus is, moet zij van witte was zijn. Bij de wijding van de kaars, voordat zij ontstoken wordt, worden vijf korrels wierook in de vorm van een kruis erin gehecht tot aanduiding, dat het dode lichaam van Christus door Jozef van Arimathea en Nicodemus met specerijen werd gebalsemd. De vijf openingen in de

kaars, waarin de korrels gestoken worden, doen ons denken aan de vijf wonden van de Heer. Als daarna de kaars ontstoken wordt, wil dit aanduiden, dat Christus luisterrijk van de dood verzezen is.

Na de Paaskaars worden ook de andere lichten, die te voren waren uitgedoofd, wederom ontstoken. Zo wordt te kennen gegeven, dat vóór Christus duisternis op aarde heerste, Hij echter het ware licht is, dat de gehele wereld verlicht.

Daar onze Zaligmaker na Zijn verrijzenis nog veertig dagen op aarde verkeerde, terwijl Hij zich meermalen aan Zijn leerlingen vertoonde, wordt de Paaskaars van Pasen tot Hemelvaart ook dikwijls nog onder de H. Mis en bij andere plechtige godsdienstoefeningen ontstoken.

Kalender Gerwen

Maart

di.	1	18.30	H. Mis	van de Vasten (3 ^e kl.)
wo.	2	7.15	H. Mis	van de Vasten (3 ^e kl.)
do.	3	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	van de Vasten (3 ^e kl.)
vr.	4	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart van Jezus (3 ^e kl.); ged. van de Vasten; ged. H. Casimir, bel.
za.	5	8.30	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart van Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); ged. van de Vasten; daarna uitstelling tot 12.30 uur
		10.00	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	6	10.30	Hoogmis	4^e zondag van de Vasten, Laetare (1^e kl.), kinderzegen
ma.	7	18.30	H. Mis	van de Vasten (3 ^e kl.); ged. H. Thomas van Aquino, bel. en kerkl.
di.	8	18.30	H. Mis	van de Vasten (3 ^e kl.); ged. H. Johannes-De-Deo, bel.
wo.	9	7.15	H. Mis	van de Vasten (3 ^e kl.); ged. H. Francisca Romana, weduwe
do.	10	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	van de Vasten (3 ^e kl.); ged. HH. Martelaren van Sebaste
vr.	11	7.15	H. Mis	van de Vasten (3 ^e kl.)
		18.00	Kruisweg	
za.	12	8.30	H. Mis	van de Vasten (3 ^e kl.); ged. H. Gregorius de Grote, paus en kerkl.
		10.00	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	13	10.30	Hoogmis	Passiezon­dag (1^e kl.)
ma.	14	18.30	H. Mis	van de Vasten (3 ^e kl.)
di.	15	18.30	H. Mis	van de Vasten (3 ^e kl.)
wo.	16	7.15	H. Mis	van de Vasten (3 ^e kl.)
do.	17	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	van de Vasten (3 ^e kl.); ged. H. Gertrudis, maagd (bisdom 's Hertogenbosch); ged. H. Patricius, biss. en bel.

vr.	18	7.15	H. Mis	van de Vasten (3 ^e kl.); ged. Onze Lieve Vrouw van Zeven Smarten; ged. H. Johannes Damascenus, bel. en kerkl.
		18.00	Kruisweg	
za.	19	8.30	gez. H. Mis	H. Jozef, echtgenoot van de H. Maagd en patroon van de Kerk (1 ^e kl.); ged. van de Vasten
		10.30	Onderricht	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	20	10.30	Hoogmis	Palmzondag (1 ^e kl.) met palmwijding, processie en gezongen passieverhaal
ma.	21	18.30	H. Mis	in de Goede Week (1 ^e kl.)
di.	22	18.30	H. Mis	in de Goede Week (1 ^e kl.)
wo.	23	7.15	H. Mis	in de Goede Week (1 ^e kl.)
do.	24	20.00	gez. H. Mis	Witte Donderdag (1 ^e kl.) met voetwassing, processie, altaarontbloting en aanbidding tot 24.00 uur
vr.	25	14.00	Kruisweg	Goede Vrijdag (1 ^e kl.); vasten en onthouding verplicht!
		15.00	Liturgie	met lezingen, gez. passieverhaal, plechtige gebeden, kruisverering en H. Communie
za.	26	22.00	Paaswake	Paaszaterdag (1 ^e kl.) met wijding v.h. vuur en de paaskaars, Exsultet, lezingen, Litanie v. alle Heiligen, wijding v. paas- en doopwater, hernieuwing v.d. doopbeloften en gez. H. Mis
zo.	27	10.30	Hoogmis	Hoogfeest van Pasen (1 ^e kl.)
ma.	28	9.00	Hoogmis	Tweede paasdag (1 ^e kl.) <i>gewijzigde tijd i.v.m. de wielerronde van Gerwen</i>
di.	29	18.30	H. Mis	in de Paasweek (1 ^e kl.)
wo.	30	7.15	H. Mis	in de Paasweek (1 ^e kl.)
do.	31	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	in de Paasweek (1 ^e kl.)

Activiteiten in Gerwen

Catechismusonderricht: Zaterdag 5, 12 en 19 maart

- Kleine kinderen: 10.00-10.45 uur en 10.55-11.40 uur (A. Coolen)
- Grote kinderen: 10.00-10.45 uur en 10.55-11.40 uur (paters)

Eucharistische Kruisvaarders: geen bijeenkomsten in maart

Geloofsverdieping voor volwassenen: geen bijeenkomsten in maart

Kalender Leiden

Maart

vr.	4	18.00	Lof	
		19.00	H. Mis	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart van Jezus (3 ^e kl.); ged. van de Vasten; ged. H. Casimir, bel.
za.	5	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart van Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); ged. van de Vasten; daarna uitstelling tot 13.00 uur
		10.20	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	6	10.30	Hoogmis	4^e zondag van de Vasten, Laetare (1^e kl.), kinderzegen
vr.	11	18.30	Kruisweg	
		19.00	H. Mis	van de Vasten (3 ^e kl.)
za.	12	9.00	H. Mis	van de Vasten (3 ^e kl.); ged. H. Gregorius de Grote, paus en kerkl.
		10.20	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	13	10.30	Hoogmis	Passiezondag (1^e kl.)
vr.	18	18.30	Kruisweg	
		19.00	H. Mis	van de Vasten (3 ^e kl.); ged. Onze Lieve Vrouw van Zeven Smarten; ged. H. Johannes Damascenus, bel. en kerkl.
za.	19	9.00	gez. H. Mis	H. Jozef, echtgenoot van de H. Maagd en patroon van de Kerk (1 ^e kl.); ged. van de Vasten
		10.50	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	20	10.30	Hoogmis	Palmzondag (1^e kl.) met palmwijding, processie en gezongen passieverhaal
do.	24	20.00	gez. H. Mis	Witte Donderdag (1^e kl.) met voetwassing, processie, altaarontbloting en aanbidding tot 24.00 uur
vr.	25	14.00	Kruisweg	Goede Vrijdag (1^e kl.); vasten en onthouding verplicht!
		15.00	Liturgie	met lezingen, gez. passieverhaal, plechtige gebeden, kruisverering en H. Communie
za.	26	22.00	Paaswake	Paaszaterdag (1^e kl.) met wijding v.h. vuur en de paaskaars, Exsúltet, lezingen, Litanie v. alle Heiligen, wijding v. paas- en doopwater, hernieuwing v.d. doopbeloften en gez. H. Mis
zo.	27	10.30	Hoogmis	Hoogfeest van Pasen (1^e kl.)
ma.	28	10.30	Hoogmis	Tweede paasdag (1^e kl.)

Activiteiten in Leiden

Catechismusonderricht: Zaterdag 5, 12 en 19 maart

- Kleine kinderen: 10.20-12.00 uur (E. van den Nouwland)
- Grote kinderen: 10.20-12.00 uur (paters)

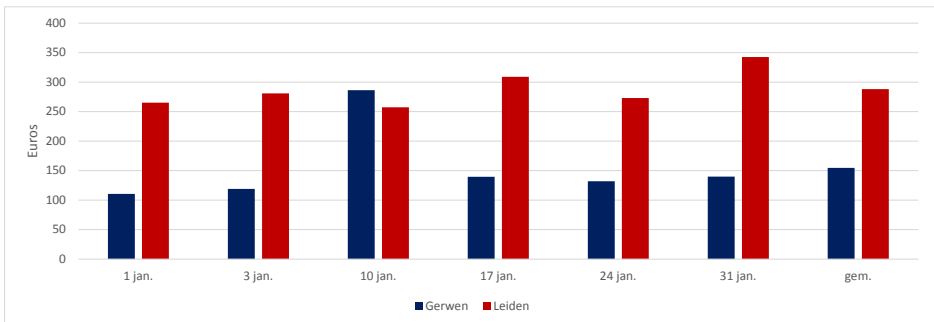
Eucharistische Kruisvaarders: geen bijeenkomst in maart

Jong Katholiek Initiatief: bijeenkomst op zondag 13 maart

Neem zoveel mogelijk deel aan de plechtigheden van de Goede Week!

Collecten in januari

Onze adressen in Nederland

Gerwen

Oude St. Clemenskerk
Heuvel 21
5674 RR Nuenen
Telefoon +31 (0)40 283 45 05
H. Mis zie pagina 34 e.v.

Leiden

Kapel O.L.V. van de Rozenkrans
Sumatrastraat 197
2315 BD Leiden
Telefoon +31(0)71 782 05 05 of
+31 (0)40 283 45 05
H. Mis zie pagina 36

Telefoontijden: maandag t/m zaterdag 09.30-12.00 en 14.00-17.30 uur.
In noodgevallen staan wij u vanzelfsprekend ook buiten deze tijden ter beschikking. Bovendien kunt u altijd een bericht op ons antwoordapparaat achterlaten of per e-mail met ons in contact treden.

E-mail adressen van de priesters

c.debeer@stpiusx.nl voor Pater C. de Beer
p.huyssegems@googlemail.com voor Pater K. Huyssegems

Bankrekening

Stichting St. Jozef Nuenen
Heuvel 23
5647 RR Nuenen
IBAN: NL11 INGB 0003 9907 90
BIC: INGBNL2A

Kerkrade

(Duitstalig)
Kerk St. Maria ter Engelen
Pannesheiderstraat 71
6462 EB Bleijerheide/Kerkrade
Telefoon +31 (0)45 543 33 66

De erediensten worden verzorgd door de priesters van de
Priorij St. Bonifacius
Bottroper Strasse 295
D-45356 Essen
Telefoon +49 (0) 20 166 49 22
Op zondag Hoogmis om 9.30 uur

District Benelux

*Brussel (Namen, Quiévrain en
Luxemburg)*

Christus Koning Priorij
Eendrachtstraat 37
1050 Brussel
Telefoon +32 (0)2 550 00 20

St. Jozefkerk
Frère - Orban Square
1040 Brussel
Telefoon +32 (0)474 860 755

- H. Mis
- zon- en feestdagen 8.00 uur
10.00 uur
 - ma. t/m za. 18.00 uur

Antwerpen

Priorij van het Allerheiligste Sacrament
Hemelstraat 21-23
2018 Antwerpen
Telefoon +32 (0)3 229 01 80

- H. Mis
- zon- en feestdagen 7.30 uur
10.00 uur
 - ma., di., wo, za. 8.15 uur
 - do., vr. 18.30 uur

Gent

Sint-Amanduskapel
Kortrijksesteenweg 139
9000 Gent
Telefoon +32 (0)3 229 01 80

- H. Mis
- zon- en feestdagen 10.00 uur

Colofon

Uitgever

Priesterbroederschap St. Pius X

Redactie

Pater C. de Beer
Priorij St. Clemens
Heuvel 23
5674 RR Nuenen
Telefoon +31 (0)40 283 45 05

Giften ter ondersteuning

Uw giften ter ondersteuning van ons werk zijn zeer welkom: ze vormen de enige financiële steun voor het apostolaat van de Priesterbroederschap St. Pius X in Nederland. Voor uw overschrijving kunt u gebruik maken van

- internetbankieren,
- een automatische machtiging, of
- de hierbij ingesloten acceptgirokaart.

U vindt ons ook op internet

- www.stpiusx.nl
- www.stpiusx.be

Biechtgelegenheid

Op zon- en verplichte feestdagen: drie kwartier vóór de H. Mis, eventueel ook na de H. Mis.

Stipendium voor de H. Mis

Het stipendium voor een H. Mis bedraagt: €17,00.

DOSSIER

- 3 Katholieke Catechismus (over de kerkelijke crisis)
- 5 De Kerk in crisis

TERUGBLIKKEN

- 13 H. Vormsel in Antwerpen
- 13 Hoogmis in de St. Willibrordkerk te Utrecht

14 Aankondiging

EUCHARISTISCHE KRUISTOCHT

- 16 Uitleg van de intentie
- 21 Leve Christus Koning
- 25 Vrede zij u! Zie Mijn handen en voeten!
- 26 Puntje
- 27 Schatkisten
- 28 Bijbelse Geschiedenis

VAN DE PRIORIJ

- 31 Jaarprogramma
- 32 Onze overledenen
- 32 Expositie Lijkwade in Gerwen
- 33 De Paaskaars
- 34 Kalender Gerwen
- 35 Activiteiten Gerwen
- 36 Kalender Leiden
- 37 Activiteiten Leiden
- 37 Collecten in januari
- 38 Onze adressen in Nederland
- 39 District Benelux
- 39 Colofon